

krokus in een kloostertuin

hoe aardig en simpel
de verzinsels van de aarde

waar blijft ze het halen:
krokussen mijmeren
in een kloostertuin, paars
gemijterd als kleine kardinalen

een conclaaf van blijdschap
gewijd aan een blozende zon

kom, jij met je moede geest,
zet een koorzang in
al mompelend al strompelend

kom, jij novice in de zonnigheid,
zet een mijter op je hoofd
en zing van 'ora pro nobis'

hoe aardig en simpel
dit conclaaf in een tuin
een windje spant een wimpel
om de kruin van de wilgen,
een echo van 'ora pro nobis'

verheug je, de vreugde
is een zacht gebod,
het lentelicht dat glimlacht al:
zo teder is een zonnegod

Staf De Wilde